

MUKADDİME-4

Nureddin Yıldız'ın "Dünya Nasıl Dönüyor" (4.) dersidir.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّم عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

Âlemlerin Rabbi Allah'a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.

Dünyanın dönüşünü Kur'an kadar, Kur'an gibi, Kur'an'dan bakarak anlamak zorundayız. Rabbimiz, namazları ihmal etmeyin, kadınlarınız tesettürlü olsun deyip başımızın üstünde de başkalarının dünyayı döndürmelerine ses çıkarmayacağımız bir kitap mı indirdi bize, böyle mi telkin ediyor kitabımız? Yoksa namazımız gibi dünyanın da nasıl dönüp dönmediğini izlemek zorunda olduğumuz bir dünyada mı yaşıyoruz?

Kardeşlerim,

Kitabımızın dünyayı algılama açısından, müminlerin zihninden hiç çıkmaması gereken talimatları var. Ancak bundan önceki dersimizde özür dileyerek ve ikaz ederek derse başlamıştım. Demiştim ki bu sözleri, vicdanlardaki iman kalıntılarına ve sönmemiş ateşlerin üzerindeki külü uçurmaya söylüyorum. Alınan, bir kenarda bu sözden kendisi veya gurubu namına endişeler hissedenler için yapabileceğim bir şey yok.

Biz bunları konuşmazsak, çocuklarımıza İslam diye bunları öğretmezsek Rabbimiz ağzımıza ateşten gemler vuracak. İmanın şartlarını, Uhud'da ashab-ı kiramın kahramanlıklarını, Yermük'te şehitleri anlattın anlattın, beş yaşında çocuk bile; "Peki niye o İslam yok şimdi?" deyince ne diyecek babalar-anneler? Hep hatıralarda, tesellilerde sıkışmış kalmış İslam.

İslam diye konuşunca Müslümanlar, niye hep Selahaddin diye birinden konuşuyorlar? Öleli kaç sene oldu Selahaddin? Neredeyse bin sene önceki bir kahramanla bin sene yaşanır mı? Nerede ümmetin yeni kahramanları? Bu ümmet Selahaddin üzerinden Allah'a iman eden bir ümmet midir? Hamza'nın kahramanlığı olmasaydı, Halid bin Velid'in bir günde birkaç kılıç parçalayacak kahramanlıkları olmasa imanımız zafiyete mi uğrayacaktı? Ömer radiyallahu anh şecaatli bir adam diye mi mümin olduk biz?

Öncelikle; şahıslar üzerinden mümin değiliz biz. Direkt Allah'a iman ettik. Ashab-ı kiram başta olmak üzere ümmetimizin yiğitleri ve büyükleri, mevcut itikadımızın sadece örnekleridirler. Biz bu ümmetin Selahaddin'leri var, Sultan Fatih'i var diyecek yerde, keşke Allah'ın *وَعَدَ اللَّهُ لَا يُخْلِفُ اللَّهُ الْمِيثَاقَ* ayetine 'Selahaddin'den önce çocuklarımızı iman ettirebilseydik.

Çünkü sadece Selahaddin, Alparslan'ın ve diğerlerinin kahramanlıklarını gösteriyorsun. Şimdi niye Alparslan çıkmıyor hiç? Bu sorunun cevabı lazım. Kur'an üzerinden iman etmek başka şey, ancak küçük çocuklar için kullanılabilir çizgi film veya karikatür düzeyinde kalabilecek, şahıslar üzerinden iman etmek başka şey. Burada biz ümmet-i Muhammed'in yarınını konuşabilmek için yarınlar projesini önümüze koyan Kur'an'a imanımızı masaya yatırmak zorundayız.

Kaldırabilir miyiz bu ayetleri diye içimden tereddüt geçmediğini söyleyemeyeceğim ne yazık ki. Bu ayetlerin bu kadar açık-seçik yönlendirmesine, net ifadesine rağmen "acaba, ama, niye" endişelerini giderebilir miyiz diye tereddütlerim var.

Bu sebeple kardeşler, "Kur'an'a iman bizde neyi yansıtıyor?" diye bir soru sormam gerekiyor. Kur'an'ı beğeniyor muyuz, ona iman mı ediyoruz? Allah rahmet eylesin, Muhammed Kutup'la bir mecliste oturuyorduk. Birisi orada "üstad" dedi, bir yer ismi söyledi: "Orada yabancı birisi Kur'an'daki bir konuyu teyit eden bir proje yapmış. Sonunda da demiş ki: Kur'an asırlar öncesinden bizi geçmiş bu konuda."

Bunu "gâvurlar bile anladı Kur'an'ın azametini" diye belgelemek için Muhammed Kutup'un önünde böyle zikretti. Allah rahmet eylesin. "Arkadaşlar, bunları dinleyin, haber gibi geçin" dedi:

“Aynı adam yarın ‘Kur’an bu konuda yanlış yapmış’ da der. O zaman ne diyacaksınız? Bizim bir kâfir Kur’an’ı doğruladı diye sevinecek kadar zayıf imanımız yok.” Nitekim bütün müşrikler de “yok” dediği hâlde ashab-ı kiram hiç takmamıştı onları.

İmanımız Kur’an-ı Kerim’e teslim olmayı mı yansıtıyor, yoksa Kur’an-ı Kerim’i beğeniyor muyuz? Bunu umumu yansıtacak şekilde sorgulamıyorum. Tahkir ve tenkit yapmıyorum. Ama kendim ve yakınlarım, mesuliyetim altında olanlar namına muhasebe yapıyorum. Kur’an’dan ayetler okuyacağız. Peki diyebilecek miyiz bu ayetlere veya peki dedikten sonra bildiğimize mi devam edeceğiz?

Ayrıntıya girmeden önce nefis muhasebesi yapmak ve çok net bir şekilde kendimizi test etmek için bir örnek verebilirim: Herhangi bir sahabinin, Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem önünde otururken hiç duydunuz mu “haydi cihada ve şehadete” dendiğinde “şey... ya Resûlallah...” diye başladığını?

Münafıklar numaralar yaptılar Ahzab gününde. **بُيُوتَنَا عَوْرَةً** dediler. Ashap ne dedi? Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz, “İnfak edin ve Allah için harcayın” dediğinde, ashab-ı kiram tereddüde benzer bir şey gösterdiler mi? Kur’an onlara bir şey vaat ettiğinde hiç “acaba...” diyen sahabe duydunuz mu? Hepimizin çok iyi bildiği örnek: Cenneti şu dağın eteğinde görüyorum, dediğinde Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem, “Mecaz bu, değil mi ya Resûlallah? Uhud’un dibinde ne arar cennet?” dediler mi? Ne mecazı, işte orada cennet. Ellerindekini atıp gittiler cennete. Mecaz mıdır, şaka mıdır, ciddi midir sorgulamadılar. Ashap böylece “radıyallahu anhum ve radu anh” oldu.

Toplum olarak, kitle olarak, karşınızda oturan bir Müslüman olarak -hâşâ- bir irdeleme yapmıyorum, defalarca ikaz ettim. Kendim, nefsim adına ve herkes evine oturduğunda, “Resûlullah’tan bu teklifi ben alsam ne yapardım?” diye sorulması gerektiğini düşünüyorum. Hoca olarak ben, sıradan bir Müslüman olarak o, sen, biz; hepimiz Kur’an’ın vaatlerini, “Allah diyor ki” sözünü nereye oturtuyoruz hayatımızda? “Bu haramdır” sözü “bu ateştir” kadar rahat etki ediyor mu bize? Tefekkür edilmesi gereken hakikatlerden biridir bu.

Hızlı bir formülü oturtalım: Kur’an’dan ayet dinleyecek birinin elbette Kur’an’ın, Allah’ın kitabı olduğu bilgisi vardır. Kur’an’a imanı test etmeye gerek yok.

Bizde Allah ve ‘Allah’ kelimesi neyi temsil ediyor? Allah Teâlâ’nın esma ve sıfatlarını çocuklara ezberletmek çare mi?

Bir: Allah, kemal sıfatlarının sahibidir. Zü’l-kemal’dır. Ne demek kemal; eksikliği yok Allah’ın! Şeriatında da, vaadinde de, tehdidinde de, yaratmasında da eksiklik yoktur. Allah’a iman, iki noktadan sonra birinci olarak bunu gerektirir. Kemal sıfatı olan Allah, bana bir vaatte bulunduğu ona iman ediyor olmam lazım.

İki: Allah eksiklik, güçsüzlük ve pasiflikten münezzehtir. ‘Subhanallah’ bu demektir zaten. Bu Allah’a iman, bir kadın olarak senin; “erkek kadından üstündür aile şartlarında” dediği zaman, “Öyledir elbette Rabbim” demeni gerektiriyor. Hem de içinde hiçbir tereddüt olmadan. Hiç itiraz yok. Ne takdir buyurduysa Allah. Beş vakit mi emrettin? Elli beş olsaydı razıydık Rabbim.

Çünkü Allah, kemal sahibidir. Hiçbir şekilde eksiklik yoktur Allah’ta. Yanlıklık yoktur. Baskı altında kalıp bir şey söylemez Allah. Murat ettiği gibi konuşur.

Üç: **وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ** olan Allah’a iman ederim. Her şeye gücü yeten Allah’tır o. Allah çok güçlüdür, diyemem, olağanüstü gücü var diyemem; her güç Allah’tadır derim. Başkasının gücü yoktur zaten. **وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ** “Allah’ın her şeye gücü yeter.” Kanun çıkaracak, meclisten onaylatacak, ondan sonra referanduma gidecek de infazına geçilecek... böyle şeyler olmaz Allah’ta. Allah **كُنْ**

كَيْكُونُdür. O, ol der sadece ve olur. Ol der, olur. Olmasını düşünmez Allah, murat eder ve olur her şey. Böyle bir Allah'ımız var. Celle celâlühü.

Dört: Allah bir şeyi murat ettiğinde yani istediğinde, kâinatta onu geri çevirecek bir şey yoktur. Allah, Musa'yı göndermeyi murat ettiyse, firavunun işi değildir onu geri göndermek. Karşı durmak kimsenin gücünde değildir. Ya Allah göndermeyi istememiştir henüz ya da kâinatta görmeyi murat ettiği oyun ortaya çıksın diye bize şeytanı bir süreliğine gösteriyor. Yoksa Allah, kulları üzerinde bir şeyi uygulamayı murat ediyor da başka birileri şeytanın komplosuyla veya planlamasıyla Allah'ın yapmayı murat ettiği şeyi engelliyorlar... böyle bir şey olmaz. Allah budur.

Beş: Allah'ın hükmü kaldırılamaz bir hükümdür. "Ama İslam kaldırıldı?" Dünya dönüyor, bakacağız kaldırıldı mı yoksa böyle mi hükmetmişti Allah? Bunu Kur'an'ından göreceğiz. "Şeriatı kaldırdık, hilafeti kaldırdık, İslam kol kesmeyi söylüyor ama biz kestirtmiyoruz. Hürriyet geldi, liberalizm geldi, kapitalizm geldi, cehennem geldi..." diye bağırarak şey, Allah'ın hükmünü kaldırmak mıdır o hükmün içinde cehennem zebanisi gibi rol almak mıdır? Bunu göreceğiz inşallah. Allah'ın hükmünü kimse kaldıramaz. Allah koyarsa kul kaldıramaz, kâinat birleşse kaldıramazlar.

Altı: Biz Rabbimize iman ederken, "kimdir Allah?" derken kendimiz öğrenip tatbik ettiğimiz, çocuklarımıza öğrettiğimiz şey **كَمَا شَاءَ كَانُ وَمَا لَمْ يَشَأْ لَمْ يَكُنْ** kuralıdır. Ne istiyorsa o olur, ne istemiyorsa o olmaz. Kim olursan ol, Allah'ın olmasını istemediği şey, meşiet-i ilahiyeye dâhil olmayan bir şey olmayacak demektir. **لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ** Allah Teâlâ, Peygamber'ine hitap ediyor: "Sen istedin diye iman edecek olmaz. Allah'ın dilediği olacak." **وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ** Böyle iman ediyoruz.

Yedi: Allah bir sözü verirse, o sözü yerine getirir. Bunun altını çiziyoruz: Allah verdiği sözü yerine getirir. Altını çiziyoruz, dikkatimizi çok çeksın diye kenarından bir ok çizip oraya doğru gönderelim: Allah bir söz veriyse onu yerine getirir: **إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ** dedi Allah ve söz verdi. "Kendinizi değiştirirseniz ben de sizi değiştiririm" dedi. Toplum olarak, ümmet olarak Rabbimizin dinine sarıldığımız zaman, hilafeti hak ettiğimiz zaman, güçlü ümmet olmayı hak ettiğimiz zaman söz verdi Allah. Böyle bir Allah'a iman etmeyen de mümin değildir, olamaz mümin. Niye olamaz? Mümin, Allah verdiği sözü tutmadı, diyebilir mi? Ne biçim iman olur bu o zaman. Hayır! Allah söz veriyse o sözü tutar. Allah Teâlâ'nın kullarıyla şakası yok.

Sekiz: 'Allah' deyince aklımızda hemen şimşekler gibi çakması gereken, imanımızın mecburî hakikatlerinden biri: Allah geçmişi ve geleceği, pozitif ve negatifleriyle bilir. Geçmişi ve geleceği, olmuşu ve olmamışıyla bilir. Olmuşun olmayacak hâlini, olmamışın olacak hâlini bilir. Allah her şeyi bilir, Alîm'dir dediğimiz zaman, bizim başlatmayı beceremeyeceğimiz bir rakamdan itibaren sonunu bulamayacağımız bir rakama kadar bütün zaman dilimlerini -ki zamanı o yaratıyor zaten- kuşatan bir bilgiden söz ediyoruz. Olanlar ve olmayanların bilgisinden söz ediyoruz.

Bir şeyi emrederken de, cihat edin derken de, **وَاللَّهُ غَالِبٌ عَلَىٰ أَمْرِهِ** "Allah bir şeyi planlarsa onu galip bitirir" derken de 1400 senelik İslam tarihine bakarak konuşmadı Allah. Çünkü biz, bin dört yüz senedir İslam tarihinden söz ediyoruz. Allah için rakam yoktur. Bu rakamlar bizim rakamlarımızdır. Allah'ın rakamları, başı ve sonu olmayan rakamlardır. Endülüs'te, Moğollar'ın Bağdat'ı işgalinde, yeni Moğol'un Bağdat'ı harap etmesinde, hani **وَاللَّهُ غَالِبٌ عَلَىٰ أَمْرِهِ** dediğimiz zaman, biz kendi perspektifimizden 1400 seneyi ancak tarih kitaplarından okuyan ve yirmi sene sonrasını da bilgisayar üzerinden tahmin eden, kısır ve cılız, Allah'ın hükmünde hiç denecek kadar basit bilgimizle "hani Allah galipti?" demeye kalkarsak bu, en ahlaklı ifadeyle terbiyesizliktir Allah Teâlâ'ya karşı –eğer imansızlık değilse.

Mülk Allah'ın, din Allah'ın, söz Allah'ın. Ey itirazcı, sen de Allah'ın kulusun! "Ben galibim" diyor Allah, "nerede bu galibiyet" diyorsun. Senin bu sorgulaman bile Allah'ın galip olduğunu gösteriyor. Allah bir şeyde "Galibim" dediyse biz iman ediyoruz ki bu muhteşem, uçsuz-bucaksız bir bilgiden kaynaklanan vaattir ve Allah'ın vaadi önlenemez bir gerçektir.

Bu sekiz gerçeikle Allah'a iman ediyorsak iman ettik. Şimdi Allah'ın kitabına dönüyoruz.

A maddemiz: Allah'ın kitabı Kur'an'dır, değil mi iman ettiğimiz? Kur'an ve Allah ilişkisinde şüphemiz var mı, olabilir mi? Kur'an ve Allah ilişkisinde şüphe var mı? Yani Kur'an deyince Allah ne kadar akla geliyor, Allah deyince Kur'an ne kadar akla geliyor? Kur'an kelimesi Allah'ı yüzde kaç gösteriyor olabilir? %99 bile gösterse o %1 küfür payıdır. Kur'an %100 Allah demektir. Hablullahi'l-metin. Kur'an Allah'ın "elimizdeki ipi"dir. Peki, Allah deyince Kur'an anlıyoruz, Kur'an deyince ne anlıyoruz? Yine Allah anlıyoruz.

B maddemiz: Mümin, Allah'ın varlığından, kudretinden, azametinden şüphe edebilir mi? Biraz önce gördük ki edemez. Hiçbir şekilde Rabbimizin üzerimizdeki ilahlığını, Rabliğini, uluhiyetini asla tartışmıyoruz. İmanımız katidir. Allah'tan şüphe edemeyiz, أَفِي اللَّهِ شَكٌّ Allah konusunda bir şüphe var mı ortada? Bir müminin Allah konusunda tereddüdü olabilir mi? Hâşâ, maazallah.

Kur'an'dan direkt veya dolaylı şüphe, Allah'tan şüphe değil midir? Çünkü ne dedik? Allah=Kur'an demek, Kur'an=Allah demek ise eğer; böyle iman ediyorsak ki elhamdulillah, böyle iman ediyoruz. Çünkü biz Kur'an'ı beğenmedik. "Çok güzel bir kitap, hele namaz konusunu çok iyi anlatıyor..." Böyle demiyoruz. İmanımız bu bizim diyoruz. Başka türlü olmaz diyoruz.

C maddemiz: Peki, Kur'an'dan şüphemiz olabilir mi? Direkt veya dolaylı olarak Kur'an'dan şüphe ettiği zaman Müslüman, eğer Kur'an yüzde yüz Allah demekse, Kur'an=Allah demekse; Allah=Kur'an demekse direkt veya dolaylı Kur'an'dan şüphe eden biri Allah'a iman ediyor olabilir mi? İşte bunun için ümmet-i Muhammed'in bütün fukahası, "Kur'an mütevatirdir. Bir ayetini-kelimesini inkâr eden kâfirdir" demişlerdir. Bu, bu mantıktan kaynaklanıyor. Çünkü bir ayetini -maazallah- kabul etmemek, Allah'ı bir oranda reddetmek demektir. Çünkü her ayetin 'Allah' kelimesine tekabül eden bir boyutu var. Bunu reddettiğin kadar Allah'ı reddettin demektir.

Bu üçlü formül, şu hayatımızdaki çetrefilli soruların cevabını verecektir: Bizim için Allah=Kur'an demek oluyor mu? 'Allah' %100 Kur'an'ı gösteriyor mu? Allah'ta bir şüpheden söz edebilir miyiz? Eğer bu iki formül doğruysa Kur'an'ın hangi ayetini tartışabiliriz? Tartışanı mümin gözüyle görebilir miyiz? Hatta Kur'an'ı yüceltiyorum numarasıyla Resûlullah'ı küçültmeyi kabul edebilir miyiz? Bunu da kırmızı kalemle yazıp ünlemlerle bir dairenin içine alabiliriz.

Bütün bunlardan sonra, şimdi Rabbimizin kitabından ümmet-i Muhammed'in dününü, mevcut durumunu, bakalım nasıl anlayacağız? Biraz sonra okuyacağımız ayetler hiç tereddüdümüz olmasın, ashab-ı kiramın dinlediğinde, şairin dediği gibi sağa-sola bakmayıp "bana diyor Allah" dediği ayetlerdir. Şimdi biz de bu ayetleri dinleyeceğiz.

Kardeşlerim,

Rad suresinin 31. ayetinde Allah buyuruyor:

إِنَّ اللَّهَ لَا يُخَلِّفُ الْأَمْعَادَ "Allah sözünü bozmaz."

Bozar mı, diye sorsam zaten kimse bozar demez. Ama ashab-ı kiram henek kazılırken günlerce aç kaldılar, diyebiliyoruz değil mi Henek Gazvesi'nde? Hatta taş bağlama olayını da biliyoruz midelerine, ayakta durabilmek için. Mide büzülmüş, kambur kalıyorlar, taşlar bağlamışlar dik durabilmek için. Bildiğimiz bir şey bu. O esnada Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem kazmayla taşa

vardı, kıvılcım çıktı taştan. Ne buyurdu o zaman: “Allahuekber! Kisranın sarayını ümmetimin elinde görüyorum.” Yani Pers İmparatorluğu’nu.

Ashab-ı kiram tekbirler getirdiler. Münafıklar ne dediler: “Muhammed karnını doyuramıyor, bize kisranın sarayını vaat ediyor.” إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ ise ashabın imanıydı. Dolayısıyla “Kisranın sarayı sizin olacak, bu kıvılcımdan bu anlaşıldı” dediğinde Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem, kendilerini sarayın sahipleri zannettiler. Sonunda da oldular, ayrı bir konu. Sadece on beş sene sonra kisa onların oldu, on beş sene bile değil. Ama münafıklar, pozisyonla vaadi karşılaştırdılar. Pozisyon ne: Açlıktan midesine taş bağlamış Peygamber ve ashabı; vaat ise saraylar dolusu altın. Olur mu böyle şey? Pozisyonla, mevcut durumla vaadi karşılaştırdırca küfürleri ortaya çıktı. Olmaz böyle bir şey, dediler. Zengin biri vaat etse bunu kabul edebilirlerdi. Ama ashap ne dedi: Bize Resûlullah zaten hiç eksik bir şey vaat etmemişti ki.

Münafıklar “Bize boş şey vaat ediyor Muhammed” dediler, hâşâ. Müminler ne dediler: “Allah ve Resûlü bize ne dediye haktır.” Aynı Kur’an, aynı Rad suresi, aynı Ahzap suresi ramazanda mukabelelerde okunuyor. Çocuklar hafızlık yapıp ezberliyorlar. إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ “Allah sözünden caymaz” ayeti Kur’an’da var. Mevcut duruma bakıp “Amerikan teknolojisini nasıl geçeceksin?” diyenler var. Rabbim dilerse Amerikan ve küfrün bütün teknolojileri bir sivrisinek kanadı kadar bile değeri olmadan bu kâinata müminlerin ayağında paspas olur dersin, mümin farkı!

Güçlü bir peygamber, müşrikleri ayağının altında çiğnerken “sıra kistrada, sıra Bizans’ta, sıra Roma’da” diye vaatte bulunsaydı iman konusu olmazdı bu zaten. Görünen o zaten, öyle olacaktı. O gücü elde ettiğinde vaatte bulunmadı. Zaten Mekke’de de “affettim hepinizi, gidin” demişti. Gücsüz gününde vaatte bulundu. İstanbul’un fethine işaret etti o zaman. Gücsüz olduğu gün, “Benim ümmetim servet sahibi olacak” dediği zaman Allah hiçbir zaman vaadinden caymaz, Peygamberi de Allah adına konuştuğuna göre haktır bunlar diye iman eden mümindir. Bizim şu anki manzaramız, hendek kazan ashabın manzarasına benziyor. Evet, aç değiliz ama kafalarımız aç. Perişanız. Ve aynı Kur’an bizim önümüzde إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ diyor.

Kardeşlerim,

Bu sözlerim kişisel veya grup menfaatine uygun olmayanlar tarafından anlaşılmaz elbette. Ama Rad suresinin bu 31. ayetini yukarıdan itibaren okumak istiyorum.

وَلَوْ أَنَّ قُرْآنًا سُيِّرَتْ بِهِ الْجِبَالُ أَوْ قُطِعَتْ بِهِ الْأَرْضُ أَوْ كَلِمَ بِهِ الْمَوْتَى بَلِ لِلَّهِ الْأَمْرُ جَمِيعًا Şu Kur’an bu ayetleri böyle okumayıp da bütün dağlar bu ayetlerin peşinden hareket etse, yer yarılrsa bütün dağlar yere geçseler, binlerce sene önce ölmüş insanları diriltse bu ayetler, böyle mucizeler de göstersek inanacağı yok bu insanların. إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ ayeti böyle başlıyor.

أَفَلَمْ يَتَّسِبِ الَّذِينَ آمَنُوا أَنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَهَدَى النَّاسَ جَمِيعًا Müminler, bütün insanlar iman edecek diye niye bekliyorlar ki? Beklemeyin böyle bir şey siz. Kur’an mucize üstüne mucizeler getirirse, dağlar pamuk olup uçsa insanların gözünde “haktır Allah’ın Kitabı” gene dedirtemezsiniz.

وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا تُصِيبُهُمْ بِمَا صَنَعُوا قَارِعَةٌ أَوْ تَحُلُّ قَرِيبًا مِّن دَارِهِمْ حَتَّى يَأْتِيَ وَعْدَ اللَّهِ atsak bile kâfirler bu yaptığından vazgeçmeyecek. إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ Allah’ın sözü haktır. Allah sözünden caymaz, merak etmeyin müminler.

İman bu kardeşlerim.

Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemi defalarca mucize gösterirken gördü de müşrikler, ‘pes Muhammed bel!’ demediler. Onun için seni Allah, iman eden kulları arasında seçtiyse sen hiç

secdeden başını kaldırma, sabahlara kadar şükret. İman nimetiyle donanmış olmak en büyük şükür gereğidir. إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ bu demek kardeşlerim. “Allah sözünden caymaz.”

Biz zannediyoruz ki Kur’an-ı Kerim’i tam anlatamadık bu adamlara, onun için anlamadılar. Ayet ne diyor: Müşrikler oturuyorlar Erciyes’in dibinde diyelim. Sen de başladın: أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ لَمَّا تَرَىٰ فَجَأَ الْمُرْسَلِينَ Erciyes hareketlendi, yürümeye başladı. “Sadakallahulazîm” dedin, durdu Erciyes. Bunu yaptı Allah, yapmadığı bir şey değil. Bakara suresinde Allah Teâlâ, Yahudiler’e yaptığını buyuruyor. “Dağın üzerlerine doğru geldiğini görünce hepsi secdeye kapandı” diyor. Hemen secdeye kapandılar, baktılar ki dağ gitti, gene Musa aleyhisselamı yordular. **İnsanoğlu mucize görmediği için filan değil Allah’a teslimiyet herkese nasip olmayan bir nimet olduğu için böyle inatçıdır.** Kime nasip oluyorsa bu, kıymetini bilmeli, Allah’ın vaadine güvenmelidir. Bu vaat ayrıntılarını sonra göreceğiz.

Aynı mana, bir başka üslupla ama dikkat çekici bir üslupla Hac suresinin 47. ayetinde var. وَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ “Allah asla sözünden caymayacaktır.” Kur’an’da bir kere bile geçmiş olsa zaten bizim için yeterliydi. Ama bakıyoruz ki Rad suresinden birkaç sure sonra Hac suresinde de geldi: Allah vaadinden asla caymayacaktır. وَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ edatı bütün zamanları gelecekte kuşatmak için kullanılır. Allah asla sözünden caymayacaktır.

Demokratik, seküler, liberal, kapitalist -ist -pist ne varsa bütün bu sistemlerden etkilenmiş beyinlerimizi bir anlığına hijyenik bir ortama alalım. Rabbim bir şeyi vaat ederse o vaadinin gözümüle gördüğümde daha net bir şekilde iman etmem gereken bir hakikat olduğu Hac suresinin 47. ayetinde.

Bu ayeti adım adım dinleyelim. Müşrikler ikide bir gelip Efendimiz’e ne diyorlar: “Tehdit edip duruyorsun, öyleyse gökten azap göndersin Allah!” Alay ediyorlar. وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ “Onlar hemen azap gelsin diyorlar.” Yani alay etmek için diyorlar. وَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ “Allah sözünden caymayacaktır.” Peygamber’i kışkırtıyorlar. “İndirsin Allah azabını, madem tehdit ediyorsun bizi.” وَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ “Allah sözünden caymayacaktır.”

Dünyevî sistemlerden etkilenmiş beyinlerimizi, senelerce şuna buna ant içmiş kafalarımızı bir an Allah’ın kitabına teslim edelim, Allah’ın izniyle sabaha rahat kavuşacağız. İşte o zaman o, “Ben Rabbime gidiyorum” diyen sahabe gibi evimizden çıkacağız. Şu ayeti anlasaydık çoktan çıkmıştık zaten.

Takvim ne kadar işliyordu Allah’ta? Bin sayıyorsun, bir gün yapıyor Allah’a göre. Beş gün sonra dediyse Allah, demek ki beş bin sene sonra gelecek o. Vaadi de cezası da. Azap da edeceksen böyle, rahmet de edeceksen böyle. Allah böyle çünkü. Takvim bizde var. Bir gün, üç gün, beş gün, ramazanın biri, yedisi... göklerde ramazanın yedisi yok. Kadir gecesi dünyada var. Göklerde yirmi yedinci gece değil Kadir gecesi.

وَكَايْنٍ مِّن قَرْيَةٍ أَمَلَيْتُ لَهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ “Nice kasabalar vardı, zalimler... Onlara da böyle süreler vermiştik biz.” أَمَلَيْتُ لَهَا “Onlara da uzun uzun süreler vermiştik.” Onlar da “Hani kaç sene oldu bu peygamberin sözleri?” diyorlardı. ثُمَّ أَخَذْتُهَا “Sonunda işlerini bitirdik.” وَالْيَوْمِ الْمَصِيرُ “Sonunda bana gelinecek.” Dairede ne kadar dönersen dön, hep Allah’ın etrafında dönüyorsun.

Hayrı ve şerri Allah’ın etrafında dönüyorsun. Sen dairenin yedi yüzüncü metresini tur atıyorum diyorsun ama eksende Allah’ın kaderi bulunduğu için sana göre yedi yüz metre o. Allah’a göre hiç döndün sen henüz. Dokuz yüz elli sene Nuh aleyhisselamın penceresinden bakıldığında beklenti. Allah’a göre sıfır saniyeydi o. Bir gün bile etmiyor çünkü dokuz yüz elli sene.

Buradaki bu 'bin sene' şöyle mecaza geliyor, böyle geliyor, bunları bırakın. Rabbim ne anlamamı istiyor? Yirmi dört saat sizin için uzun zaman, benim için *وَإِنَّ يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ* "Senin Rabbinin yanında bir gün bin sene ediyor." Gazze yirmi beş gündür muhasara altında, Allah'a göre saniye etmiyor. Bin senede yirmi beş gün hiçbir şey etmiyor ki. Bir günün bir rekât namaz kılacak kadar bir zamanı bile etmiyor.

Sorun, mümin olduğumuz hâlde, Kur'an ümmeti olduğumuz hâlde demokratik, seküler, kapitalist, liberal sistemlerle Allah'ın mülkünde, Allah'ı anlamaya çalışıyoruz. Rad suresinin otuz birinci ayeti ve Hac suresinin kırk yedinci ayetinden baktığında kâinata hiçbir sorun yok. Çok uzadı dediğin şey Allah'a göre henüz başlamamış oluyor.

Bu kâinatın dönüşü Allah'a göre olacak sen de keyif süreceksin. Parmağı koparken bile sahabi ne dedi: "Sen ey parmak, Allah yolunda kopuyor olduktan sonra acı mı vereceksin bana!" Bu, takvimi Allah'a göre işleyenlerin hesabıdır.

Allah'ın vaadinin ne olduğunu konuşuyoruz. Sonra da bu vaatlerin sadakatine ve azametine o standartlarda iman ettikten sonra ümmet-i Muhammed'e Allah neler vaat etti onu göreceğiz. Göreceğiz ki bir sıkışıklık yokmuş aslında; işleyişte bir hata yok, bakışta ve idrakte hatalar var. O hatalardan kurtulanlar da Rablerine kavuşuyorlar ve rahat ediyorlar zaten.

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّمْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

Âlemlerin Rabbi Allah'a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.